

Γλωσσική Διμορφία

Μαριάννα Κυριάκου

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΡΕΥΝΗΤΡΙΑ, ΚΥΠΡΟΣ

Τι είναι;

Ο όρος «γλωσσική διμορφία» περιγράφει μια κοινότητα όπου δύο μορφές της ίδιας γλώσσας συνυπάρχουν και η κάθε μία χρησιμοποιείται σε διαφορετικούς τομείς. Η μία από τις δύο γλωσσικές ποικιλίες έχει ανεπίσημη μορφή, όπως μία διάλεκτος, η οποία είναι γραμματικά απλή και χρησιμοποιείται κυρίως σε ανεπίσημους τομείς όπως στο σπίτι, ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας και τους φίλους. Αυτή η μορφή ονομάζεται «χαμηλή ποικιλία» και είναι η μητρική ποικιλία των ομιλητών στην κοινωνία. Η άλλη μορφή, ονομάζεται «υψηλή ποικιλία» και είναι γραμματικά πιο πολύπλοκη, χρησιμοποιείται σε επίσημους τομείς όπως στην εκκλησία, στο σχολείο, στην τηλεόραση και στον γραπτό λόγο. Αυτή είναι η ποικιλία που διδάσκεται και μαθαίνεται κατά κανόνα στο σχολείο.

Ποιος χρησιμοποιεί την έννοια;

Η έννοια «γλωσσική διμορφία» χρησιμοποιείται κυρίως στη γλωσσολογία και συγκεκριμένα στην κοινωνιογλωσσολογία αφού πρόκειται για ένα κοινωνικό φαινόμενο. Ο όρος «γλωσσική διμορφία» δεν πρέπει να συγχέεται με τον όρο «διγλωσσία» ο οποίος χρησιμοποιείται πιο συχνά στην ψυχολογία και ειδικότερα στην ψυχολογία για να περιγράψει την ικανότητα ενός ατόμου να μιλάει περισσότερες από μία γλώσσες. Η γλωσσική διμορφία χρησιμοποιείται ευρέως από

γλωσσολόγους για να περιγράψει κοινωνίες σε όλον τον κόσμο. Η έννοια αυτή έχει αναλυθεί εκτενώς.

Πώς σχετίζεται με τον διαπολιτισμικό διάλογο;

Ο όρος «γλωσσική διμορφία» σχετίζεται με τον διαπολιτισμικό διάλογο όταν ομιλητές από διαφορετικές κουλτούρες χρησιμοποιούν την ίδια πρότυπη γλωσσική μορφή, την υψηλή ποικιλία, ως εργαλείο επικοινωνίας χωρίς να έχουν την ίδια πολιτισμική ή εθνική ταυτότητα (για παράδειγμα, ένας γλωσσικά διμορφικός ομιλητής και ένας μονόγλωσσος ομιλητής, οι οποίοι κατέχουν την ίδια πρότυπη γλώσσα). Ο σκοπός του διαπολιτισμικού διαλόγου είναι η επικοινωνία και η αμοιβαία κατανόηση.

Τι δουλειά παραμένει να γίνει;

Οι περισσότερες μελέτες που ακολουθούν την αρχική διατύπωση της γλωσσικής διμορφίας του Ferguson είναι περιγραφικές (εξετάζουν εάν μια κατάσταση είναι γλωσσικά διμορφική ή όχι), ενώ δεν έχει ακόμη διατυπωθεί μια σαφής θεωρία της γλωσσικής διμορφίας. Η δημιουργία μιας τυπολογίας της γλωσσικής διμορφίας δεν είναι ένα απλό καθήκον, αφού πρέπει να είναι κάτι παραπάνω από μια συλλογή από μελέτες περιπτώσεων της γλώσσας στην κοινωνία, δηλαδή πρέπει να δημιουργηθεί μια θεωρία της γλώσσας στην κοινωνία.

Βιβλιογραφία

Ferguson, C. A. (1959). Diglossia. *Word*, 15(2), 325-340.

Ferguson, C. A. (1991). Diglossia revisited. *Southwest Journal of Linguistics*, 10(1), 214-234.

Fishman, J.A. (1980). Bilingualism and biculturism as individual and societal phenomena. *Journal of Multilingual and Multicultural Development*, 1(1), 3-15.

Fishman, J. A. (1967). Bilingualism with and without diglossia; diglossia with and without bilingualism. *Journal of Social Issues*, 23(2), 29-38.

Hudson, R.A. (2002). Outline of a theory of diglossia. *International Journal of the Sociology of Language*, 157, 1-48.

Μετάφραση: Μαριάννα Κυριάκου